

Je hebt het op school vast wel eens gezien. Of misschien is het je zelf wel eens overkomen; dat je alleen kwam te staan, omdat je niet mee mocht doen. Je werd buitengesloten. Als je eenmaal buitengesloten bent, dan is er ook bijna nooit iemand die het echt openlijk voor jou durft op te nemen. Als iedereen zich massaal tegen je keert, dan zijn er hooguit een paar die op afstand staan te kijken. Misschien dan wel niet meeschreeuwen. Maar ondertussen sta jij alleen.

Kijk eens: daar staat een jongeman, nog maar 33 jaar. Hij is nog in de kracht van Zijn leven. Maar Hij staat daar wel alleen. Verlaten door Zijn vrienden. Uitgestoten door het sanhedrin. En even later gezeseld door ruwe soldaten. Is dat Diezelfde Jonge Man Die ze een week geleden blij binnen hebben gehaald? Pilatus heeft het met die grote groep mensen niet gemakkelijk. En het zweet breekt hem uit. Direct na de opgang van de zon is hij aan zijn taak om recht te spreken begonnen. Voor onze tekst heeft er al een eerste verhoor plaatsgevonden. Bent U dan de koning van de Joden? Dat had Pilatus gevraagd. En de Heere had gezegd. U zegt het. Jezus zei het zo, dat Hij het erkende: "Ik ben het. Ik ben de Koning der Joden. Wat u zegt is waar."

Trouwens, dit is geen titel geweest die de Heere Zelf heeft gevoerd. Het is eerder een titel door de Joden zelf bedacht. Want zij begrijpen wel dat ze tegen de Romeinse landvoogd geen schijn van kans maken met hun gemene plannen. Maar hoe slim, bij Pilatus kiezen ze voor een politieke beschuldiging. Niet voor de godsdienstige. Daarom zeggen ze; Hij is de Koning der Joden. Pilatus heeft deze beschuldiging willen proeven. Want jezelf koning der Joden noemen, dat was hoogverraad. Dat was oproer tegen de keizer en tegen het Romeinse volk. Dat was een gevaar. Want dan werd de vrede in de provincie Judea bedreigd. Maar Pilatus heeft genoeg oproerlingen gezien om te weten dat Jezus dat niet is. En Pilatus zoekt een slimme weg om de Heere vrij te krijgen. Het is net Pasen en dan is het altijd de gewoonte om iemand los te laten. Kiezen jullie vandaag eens: Zal ik de koning der Joden loslaten, of Barabbas? En de menigte schreeuwt, niet Deze, maar Barabbas. En Pilatus schrikt. Dit had hij niet verwacht! Vandaar dat hem het zweet nog meer begint uit te breken. Hoe moet hij zich uit deze zaak redden zonder het volk tegen zich te krijgen? Maar goed, hij zal de verdachte een lesje leren. En dan zullen de mensen vast medelijden krijgen. En dan zullen ze Hem laten gaan.

En dan geeft hij de Heere Jezus over om gezeseld te worden. En heel de rug van de Heere slaan ze open. Onschuldig. Zijn rug die gaaf was, wordt werkelijk opengehaald met riempjes met harde stukjes ijzer. Mocht dat zomaar? Bij een Romeins burger niet. Die mocht niet zomaar gezeseld worden. Daar moest eerst een gerechtelijke veroordeling zijn. Maar bij een niet Romein was er veel toegestaan. Dan kon een landvoogd tijdens een verhoor de geseling inzetten om de verdachte eventueel tot een bekentenis te dwingen. Pilatus laat de Heere geselen om Hem zo bebloed en geslagen aan het volk te tonen. En daarmee is wat hem betreft de kous af.

En zo krijgen de soldaten hun kans. Ze hebben natuurlijk ook gehoord, dat er over een koning gesproken wordt. Daar kunnen ze wel wat mee. En ze kennen een spelletje, het zogenaamde koningsspel. Een parodie op wat een koning is. Jezus, de koning der joden. En al heel snel hebben ze van doornen een kroon gevlochten. En die zetten ze op Zijn hoofd. En ze maken van riet een staf. En ze stoppen die in Zijn hand. En een oude jas van één van de officieren is nog voorradig in de kledingmand. Dat is dan de koningsmantel. En ze paraderen rond Hem. En ze buigen voor Hem neer. En ze zeggen: Wees gegroet, gij koning van de Joden. En zo nu dan geeft er iemand Hem een klap in Zijn gezicht. Wat zit er veel in de mens verborgen. Of denkt u, dat deze soldaten aparte slechte mensen zijn? Heel anders dan wij?

Wat kunnen mensen elkaar toch een pijn doen. Wat kunnen mensen elkaar vernederen. Zodat heel je ziel, heel je eigen persoonlijkheid en elk besef van eigenwaarde de vernieling in gaat. Dat is met alle martelingen en alle verkrachtingen het geval. Het is niet alleen de lichamelijke pijn, maar het is vooral de stelselmatige vernietiging van alle gevoel van eigenwaarde. Daar ga je kapot aan, zeggen we dan. Gelukkig dat er staat in het Evangelie: Jezus is ons in alles gelijk geworden. Uitgenomen de zonde. Jezus heeft als mens lichamenlijk én geestelijk geleden.

En dan na het spottspel van de soldaten laat Pilatus Jezus naar buiten komen. Pilatus staat op een verhoging. En hij wijst Hem aan. En zegt tegen al die mensen: "Zie de Mens." En Wie zien wij? Een mens met een doornenkroon. We zien een mens met een rode mantel aan. Wij zien een gezeselde. Wij zien een bebloed en een geestelijk gepijnigd mens. We zien voor ons een lachwekkende verschijning. Maar als ik goed kijk, zie ik daar toch Jezus. de Koning van de Joden. En de Heere van de wereld. En de Heiland die het lijden wil dragen voor jou en mij. En ik zie mensen onderaan de trappen van het gerechtsgebouw. Ze kijken. En ze rekken hun halzen om Hem maar te zien. En dan zegt Pilatus: "Stil. Stil allemaal!" En dan klinkt daar zijn stem: "Zie ik breng Hem tot u naar buiten." Ik breng Hem tot u uit, zodat u weet dat ik geen schuld in Hem vind." Deze woorden van vers 4 moet je horen. Die moet je proeven. **Ik breng Hem tot u uit. Naar buiten.** En als je goed luistert naar het Evangelie van vanmorgen. Dan hoor je in deze woorden de stem van God. "Zie! Ik!" zegt God. Dwars door Pilatus heen. Zie Ik, zegt God hier. Verzwijg het niet.

Ik breng Hem tot u uit, o wereld. Mijn geliefde Zoon. Zie de Mens!

Dit is zo diep. Hoe God Zelfs een Pilatus kan gebruiken om aan ons het Evangelie te verkondigen. En zo mogen de dienaren van het Woord, tot u zeggen. "Ik breng Hem in Gods Naam tot u, tot jou uit. Hij heeft mij gezonden om Christus tot u uit te dragen." Maar nu is Hij hier ook. En de vraag is: "Wie is Hij voor u? Wie is Hij voor jou? Hij is van de Vader in deze wereld gezonden. En wij hebben met Hem te maken. Heel ons leven lang. Of je nu wil of niet. En u, jij en ik zullen eens met Hem te maken krijgen. Ik breng Hem tot u uit. En zo komt Christus in dit woord vlak voor u te staan. En Christus kijkt je indringend aan. En wat moet je met Hem? De vraag is niet alleen wat we toen hebben gedaan. Maar de vraag is wat wij nu in het heden van de genade met Jezus doen, die ik tot u uitbreng.

Laten we nog een keer naar Pilatus luisteren. Want zonder dat die man het weet, zegt hij steeds maar hele diepe dingen. "Opdat u weet, zegt Pilatus, dat ik geen schuld in Hem vind." Hij zegt het wel 3 keer. Ik vind in Hem geen schuld zegt Pilatus. Wiens stem horen wij dwars door dit alles heen? Is dat niet de stem van God de Vader? Ik vind in Hem geen schuld. Opnieuw gebruikt God Pilatus om ons het Evangelie te verkondigen. God zal het Pasen laten worden. Als nooit tevoren. En Hij geeft Zijn Lam. En de Vader zegt: Ik vind in Hem geen schuld, geen gebrek. En dan stel ik u weer een vraag: Ben je blij met dit schuldeloos Lam, in wie geen onrecht en gebrek is gevonden? De Heere heeft ons aller ongerechtigheid op dat gave Lam doen aanlopen. Geen schuld in Hem. En alle schuld kwam op Hem!

En nu vers 5. "Jezus dan kwam naar buiten." We zien eerst Pilatus naar buiten komen. Er staat dan wel in vers 4. Pilatus kwam dan naar buiten. En Hij zegt wel: ik breng Hem tot u uit. Maar je moet niet denken dat Pilatus de Heere Jezus als een lam met een touw naar buiten moest trekken. Tegen wil en dank. Maar zie eens hoe Hij naar buiten komt? Als een Lam dat zwijgt. Gewillig om onze schuld te dragen. En nou was het de bedoeling van Pilatus dat wij wat medelijden kregen met deze Man. Maar de bedoeling van God is niet dat je wat medelijden met Hem krijgt. Maar dat je in Hem gelooft! "Zie het Lam van God dat de zonden van de wereld wegdraagt." Het is heel treffend in het Johannes Evangelie. Telkens weer spreekt Johannes weer over dat **zien**. Voor de eerste keer als de Heere Jezus in de openbaarheid komt. Bij de oever van de Jordaan, dan is daar Johannes de Doper. En wat is nou het eerste wat Johannes over Jezus zegt tegen het volk. **Zie** het Lam van God dat de zonden van de wereld wegdraagt. En wat zegt Pilatus 3 jaar later als Jezus naar buiten komt en daar boven aan de trappen staat. **Zie** de mens. En even later: **Zie** uw Koning. Het woordje zien is in het Johannesevangelie een kern. **Zien dat is** voor Johannes **geloven**. Met heel je hart. Zien, dat is heerlijkheid zien in het Lam van God.

Wilt u tot berouw komen? Wilt u vrucht voor God dragen? Sla dan een blik op deze Christus. En zie op Hem. Of je houdt je ogen van Hem af. Dat kan ook. En Jesaja heeft daar ook al over geprofeteerd. En dan krijg je een ander verschijnsel. 'Een ieder was als *verbergende het aangezicht* voor Hem.' Nou hoop ik zo dat ik in deze preek jouw hart mag vertolken. Dat je zegt: "Die kroon? Ik weet wel hoe Hij er aan is gekomen. Die kroon heeft Hij van mij, want doornen zijn er zoveel in mijn leven. Het zijn mijn zonden die Hem wonden. Ik zie het heel goed als ik naar Hem kijk. Dat is mijn bijdrage. En die jas, donkerrood. Zelfs die jas heeft Hij aan mijn zonden te danken. Maar nu moet ik Hem gaan zien met die doornenkroon en met die rode jas. En Pilatus zegt het, zonder dat hij het weet, namens God: Zie de mens! Als een opdracht. Als een gebod om naar Hem te kijken.

Het geloof ziet vanmorgen Zijn Borg staan. De Plaatsbekleder. Het geloof ziet Zijn Losser staan. De Heiland der wereld. 'Pilatus, zonder dat je het door hebt, laat je heerlijkheid zien. Door Hem nu al zo ten toon te stellen.' En straks aan het kruis zullen we nog meer heerlijkheid zien. Het geloof wil geen medelijden voelen. Maar het geloof ziet vanmorgen de Heere Jezus uitkomen. Om de wil van Zijn Vader te doen. Het geloof ziet de Goede Herder komen, Die Zijn leven gaat stellen voor Zijn schapen. Het ongeloof blijft blind.

Waarom schrijft Johannes dan dit Evangelie ook aan de Joden? Nou, om hen nog een keer te proberen te bewegen tot het geloof. En waarom preek ik hier vanmorgen als dienaar van het Woord? Om nog een keer namens God in je te investeren. Misschien is het wel de laatste keer dat je het hoort. Johannes schrijft aan het begin: "Hij is gekomen tot de Zijnen. Maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Maar zovelen. Allen die Hem aangenomen hebben, Die heeft Hij macht gegeven, kinderen van God te worden. Namelijk die in Zijn Naam geloven."

Deze Mens, Deze Koning, zal niet zonder onderdanen zijn. En zo willen we Hem begroeten. Zo zullen we Hem eren. Door Hem met een kroon te kronen. **Kroont Hem met gouden kronen. Het Lam op Zijnen troon.** We zullen God dankzeggen met Psalm 103: Loof, loof den Heer mijn ziel met alle krachten. Loof Hem, die al wat u hebt misdreven. Hoeveel het ook zij, genadig wil vergeven. Die al mijn krankheden kent. Die al mijn eenzaamheid, al mijn strijd, al mijn vernedering, al mijn verdriet kent. Want Hij is er Zelf er door heen gegaan. En mij zo in dat lijden liefderijk geneest. En mij vanuit Zijn lijden en opstanding met goedheid en barmhartigheid wil kronen!